



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **Ing. M. L.** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.12.2013, č. j. 2013/65373-421, o **vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání**

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

[1] Žalobce byl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti.

[2] Žalobce podal u zdejšího soudu žalobu v zákonné lhůtě proti v záhlaví označenému rozhodnutí z důvodu, že správním orgánem byl nesprávně vyhodnocen skutečný stav věci. Uvedl, že dne 15.5.2013 se měl dostavit na ÚP Třinec k pravidelné schůzce (termín napsán na průkazce). Vzhledem k tomu, že ÚP Třinec ho zařadil do projektu Šance pro zaměstnanost, byl mu po telefonickém oznámení změněn termín na 16.5.2013. Této schůzky se zúčastnil a na ní mu byl stanoven termín další schůzky. Dne 16.5.2013 došlo k tomu, že do listu pracovnice uvedla datum 17.7.2013 a do průkazky datum 7.7.2013. O datu 17.7. se dozvěděl se značným zpožděním. Než mu byl oznámen termín prý stanovené schůzky, byl s p. L. v tel. kontaktu, neboť byl a stále je účastníkem rekvalifikačních kurzů pořádaných firmami Edlit a Cofet, stále se zúčastňoval a účastní schůzek, a to se souhlasem a vědomím úřadu práce s právem kontroly účasti v těchto kurzech. Tím, že se nedostavil na schůzku 17.7.2013, o níž nevěděl a 7.7.2013 (neděle) samozřejmě na schůzku nešel, byl obviněn z maření součinnosti s úřadem práce.

II.

[3] Úřad práce České republiky – Krajská pobočka v Ostravě (dále jen „úřad práce“) rozhodnutím ze dne 6. září 2013 č.j. FMB-34/2013-B13 podle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), vyřadil žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 17. července 2013 z důvodu maření součinnosti s úřadem práce, kterého se dopustil tím, že se bez vážného důvodu nedostavil ve stanoveném termínu 17.7.2013 na Úřad práce České republiky, kontaktní pracoviště Třinec a svou neúčast v zákonné lhůtě nejpozději do 8 kalendářních dnů neoznámil osobně ani písemně žádný vážný důvod.

[4] Žalovaný rozhodnutím ze dne 17.12.2013 č. j. 2013/65373-421 podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 6. září 2013 č.j. FMB-34/2013-B13 potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, s odvoláním na ust. § 30 odst. 2 písm. f) a § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti, že v dané věci je nepochybné, že ve správním řízení nebyl zmíněn ani prokázán relevantním důkazem žádný vážný důvod, který by ospravedlnil odvolatelovo nedostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu dne 17.7.2013 v době od 8.00 do 11.30 hod. Tvrzení odvolatele, že jelikož byl v době, kdy absolvoval projekt ESF „Šance pro samostatnost“, za účelem jeho možného nástupu do dalšího projektu „Nevzdávej to“ v telefonickém kontaktu se zaměstnankyní úřadu a myslel si tudíž, že stanovený termín k dostavení se na úřad práce je neplatný, nelze ve prospěch odvolatele nijak zohlednit. Odvolatel byl řádně poučen o povinnostech uchazeče o zaměstnání, zejména pak o povinnosti řídit se pokyny úřadu práce, tedy i dostavit se na úřad práce ve stanoveném termínu. K tvrzení odvolatele, že mu byl termín

k dostavení se na úřad práce zapsán do spisu zaměstnankyní úřadu práce, paní L., na den 17.7.2013, avšak tato do jeho průkazu uchazeče o zaměstnání zapsala datum 7.7.2013, taktéž nelze nijak přihlídnout. Ze „Záznamů o jednání s uchazečem“ zcela nepochybně vyplývá, že odvolatel dne 16.5.2013 osvědčil svým podpisem, že byl seznámen se stanoveným termínem k dostavení se na úřad práce na den 17.7.2013 v době od 8.00 do 11.30 hodin. K námitce odvolatele ohledně pochybení úřadu práce co do zápisu stanoveného termínu do průkazu uchazeče o zaměstnání, nelze přihlídnout. Odvolatel, jak již uvedeno, stvrdil datum a čas stanoveného termínu v záznamech o jednání s uchazečem o zaměstnání. Odvolací orgán pak neshledal, že by odvolateli byl zapsán termín do průkazu na den 7.7.2013. V této souvislosti odvolací orgán poukazuje na skutečnost, že dne 7.7.2013 byla neděle. Nadto, pokud měl odvolatel pochybnost o závaznosti termínu stanoveného na den 17.7.2013 od 8.00 do 11.30 hodin, mohl tuto rozptýlit dotazem na příslušnou zaměstnankyni úřadu práce.

[5] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost námitek uvedených v žalobě. Uvedl, že dne 16.5.2013 byl žalobci stanoven termín k dostavení se na úřad práce na den 17.7.2013 v době od 8.00 do 11.30 hodin, což osvědčil svým podpisem v tiskopisu „Záznamy o jednání s uchazečem“. Ve stanoveném termínu dne 17.7.2013 v době od 8.00 do 11.30 hodin se žalobce na úřad práce nedostavil. Dne 12.9.2013 úřad práce vydal napadené rozhodnutí, kterým žalobce vyřadil ode dne 17.7.2013 z evidence uchazečů o zaměstnání. Rozhodnutí žalobce převzal dne 13.9.2013 a podal proti němu včasné odvolání. Žalovaný napadené rozhodnutí přezkoumal a s postupem úřadu práce se ztotožnil. K odůvodnění odkazuje na originál rozhodnutí o odvolání založený ve spisovém materiálu postupovaném soudem. Navrhl žalobu zamítnout.

III.

[6] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že

- dne 16. března 2009 žalobce podal žádost o zprostředkování zaměstnání;
- dne 16. března 2009 žalobcem podepsán doklad „Základní poučení účastníka správního řízení“ a dne 5.1.2011 žalobce podepsal „Dodatek k základnímu poučení uchazeče o zaměstnání platný od 1.1.2011“, ve kterém mimo jiné byl poučen, že ÚP vyřadí uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání, jestliže bez vážných důvodů neoznámí osobně nebo písemně ve lhůtě nejpozději do 8 kalendářních dnů důvody, pro které se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu;
- dle záznamů o jednání s uchazečem, že se žalobce dostavoval ode dne 20.4.2009 na úřad práce, přičemž dne 16.5.2013 učiněn zápis, že „dnes se zapojil do projektu Šance pro samostatnost a termín další návštěvy 17.7.2013 od 8:00 – 11:30 hod.“ Tento záznam podepsán žalobcem;
- dne 22. srpna 2013 učiněn záznam z jednání s uchazečem o zaměstnání, o obsahu, že probíhá šetření v rámci správního řízení. Absolvuje aktivity v rámci projektu

Nevzdávej to! a Šance pro samostatnost. Seznámen s nabídkou volných míst, další termín na ÚP 3.9.2013 v době od 8:00-11:00 hodin;

- dne 7.8.2013 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení správního řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce bez vážného důvodu, neboť se nedostavil ve stanoveném termínu 17.7.2013 na Úřad práce ČR. Současně byla dána žalobci řada poučení dle správního řádu;
- dne 12.8.2013 protokol o ústním jednání, ve kterém uvedeno, že se dostavil Ing. M. L., předložil své písemné vyjádření k zahájení správního řízení a uvedl, že v kontaktu s paní L. byl telefonicky z důvodu účasti v projektu „Nevzdávej to“, zda to není v rozporu s účastí v projektu „Šance pro samostatnost“. Pak následoval druhý telefonát, kde oznámil, že byl vybrán do projektu „Nevzdávej to“ a poté byl potřetí informován paní L., že aktivity v projektech by se neměly překrývat. Měl za to, že uvedený datum v průkazu 7.7.2013 je neplatný, protože byli v telefonickém kontaktu;
- dne 6.9.2013 bylo vydáno Úřadem práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě rozhodnutí o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání;
- v odvolání ze dne 4.9.2013 uvedl, že dne 15.5.2013 pracovnice datum další schůzky do spisu zapsala na den 17.7.2013, ale do průkazky 7.7.2013. Během té doby byl v kontaktu se společností COFET a.s. v projektu, do něhož jej vybral úřad práce a zúčastnil se celkem osmi schůzek. Dne 5.7. telefonoval pracovníci úřadu práce ohledně dalšího projektu a dne 8.7. a 12.7.2013 absolvoval dva pohovory a byl přijat jako první náhradník. O tomto opět telefonicky pracovníci úřadu práce informoval a pak asi za týden mu volala pracovnice úřadu ohledně souhlasu s projektem. Dne 5.8. se společností EDLIT, s.r.o. podepsal smlouvu. Od osmého měsíce navštívil ÚP třikrát.

IV.

[7] Podle ustanovení § 30 odst. 2 písm. f) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, *uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce.*

[8] Podle ust. § 30 odst. 3 zákona o zaměstnanosti vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání se provede dnem, kdy nastala některá ze skutečností uvedených v [odstavcích 1 a 2](#). Rozhodnutí o vyřazení nelze vydat po uplynutí 3 let ode dne, kdy nastala skutečnost bránící vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání podle [odstavce 1 písm. a\)](#), nebo kdy uchazeč o zaměstnání nesplnil povinnost vyplývající z [odstavce 1 písm. b\)](#).

[9] Podle ust. § 31 zákona o zaměstnanosti *uchazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže*

a) je podle lékařského posudku schopen plnit povinnosti vůči krajské pobočce Úřadu práce, a přesto je neplní,

- b) neprojedná doporučené zaměstnání ve lhůtě stanovené krajskou pobočkou Úřadu práce,*
- c) se nedostaví na krajskou pobočku Úřadu práce nebo kontaktní místo veřejné správy ve stanoveném termínu bez vážných důvodů [[§ 5 písm. c\)](#)],*
- d) neplní povinnosti stanovené v [§ 21](#), nebo*
- e) jiným jednáním zmaří zprostředkování zaměstnání nebo nástup do zaměstnání.*

[10] Podle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti *vážné důvody spočívají v*

- 1. nezbytné osobní péči o dítě ve věku do 4 let,*
- 2. nezbytné osobní péči o dlouhodobě těžce zdravotně postižené dítě ve věku do 18 let,*
- 3. nezbytné osobní péči o převážně nebo úplně bezmocnou fyzickou osobu nebo částečně bezmocnou fyzickou osobu starší 80 let, pokud s uchazečem o zaměstnání trvale žije a společně uhrazují náklady na své potřeby; tyto podmínky se nevyžadují, jde-li o osobu, která se pro účely důchodového pojištění považuje za osobu blízkou,*
- 4. docházce dítěte do předškolního zařízení a povinné školní docházce dítěte,*
- 5. místě výkonu nebo povaze zaměstnání druhého manžela nebo registrovaného partnera,*
- 6. zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s úřadem práce při zprostředkování zaměstnání, nebo*
- 7. jiných vážných osobních důvodech, například etických, mravních či náboženských, které uchazeč o zaměstnání doloží a prokáže.*

V.

[11] Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[12] Stěžejní námitka žalobce spočívá v tvrzení, že se nedopustil maření součinnosti s úřadem práce. V dané věci se tedy jedná především o posouzení otázky, zda se žalobce

dopustil maření součinnosti s úřadem práce a byl tak dán důvod pro vyřazení stěžovatele z evidence uchazečů o zaměstnání ve smyslu § 30 odst. 2 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, či nikoliv.

[13] V dané věci byl žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání vyřazen proto, že mařil součinnost s úřadem práce tím, že se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu 17.7.2013 bez vážných důvodů [§ 31 písm. c) ve spojení s § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti]. Co jsou to vážné důvody je uvedeno v odstavci [10] tohoto rozsudku. Lhůta pro oznámení důvodů, pro které se uchazeč o zaměstnání nedostavil ve stanovený termín na úřad práce, činí 8 dnů (věta druhá § 27 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb.)

[14] Z uvedené právní úpravy [§ 30 odst. 2 písm. f) zákona č. 435/2004 Sb., ve spojení s § 31 písm. c) a § 5 písm. c) téhož zákona] je zřejmé, že pokud se uchazeč o zaměstnání nedostaví na úřad práce ve stanoveném termínu, bude z evidence uchazečů vyřazen. To však neplatí, pokud doloží vážné důvody, pro které se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu. Výčet vážných důvodů, které omlouvají nedostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu, obsahuje ustanovení § 5 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., pod body 1 až 7 (viz odstavec [10] tohoto rozsudku).

[15] Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že pomoc uchazečům o zaměstnání, kterou poskytují úřady práce, vyžaduje od uchazečů o zaměstnání plnění povinností a spolupráci. Jednou ze základních povinností uchazeče o zaměstnání je realizace dohodnutých jednání na úřadu práce ve stanovených termínech. Pokud uchazeč o zaměstnání nerespektuje tuto základní povinnost uloženou mu úřadem práce, která tvoří základ pro spolupráci mezi úřadem práce a nezaměstnaným a uplatňování státní politiky zaměstnanosti ve smyslu § 2 zákona o zaměstnanosti, a nedoloží žádný vážný důvod ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, pak je pochopitelné, že v souladu s 30 odst. 2 písm. f) ve spojení s § 31 písm. c) téhož zákona následuje sankce v podobě vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, k čemuž v posuzované věci také došlo, jestliže žalobce nedodržel ani lhůtu pro oznámení vážných důvodů, pro které se nemohl dostavit na úřad práce. Lhůta pro oznámení důvodů činí 8 dnů (věta druhá § 27 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb.). Jak již bylo několikrát řečeno, žalobce se měl na úřad práce dostavit dne 17.7.2013. Tento den se nejenže bez vážných důvodů nedostavil na úřad práce, ale ani v zákonem předepsané lhůtě důvody neúčasti úřadu práce nesdělil.

[16] Žalobce, jak vyplynulo ze spisu, byl v evidenci úřadu práce od roku 2009, a po tu dobu se dostavoval k jednání v dohodnutých termínech, pokud se nedostavil, byla poznámka, omluven. Žalobce byl předvolán na den 17.7.2013 na dobu od 8:00 hodin do 11:30 hodin, žalobce se však nedostavil a ani ve lhůtě osmi dnů neuvedl důvod své neúčasti.

[17] Žalobce byl v evidenci uchazeče o zaměstnání od r. 2009, tedy musel být dobře obeznámen se svojí povinností se nejen na úřad dostavit, ale i možnost svého pracovního uplatnění konkrétně projednat. Při hledání zaměstnání se především předpokládá iniciativa osoby si zaměstnání vyhledat, a to nejen sám, ale i ve spolupráci s úřadem práce a za tím účelem, je sjednáváno jednání na úřadu práce. Žalobce nemohl v žádném případě předpokládat, že byl-li vybrán do různých projektů, a tuto skutečnost s úřadem práce projednával opakovaně i telefonicky, že se nemusí zúčastňovat sjednaných schůzek na úřadu práce. Tyto dohodnuté schůzky slouží mimo jiné i k projednání nově možných pracovních příležitostí. Domýšlení žalobce, že je-li zařazen do rekvalifikačních projektů, které projednával s pracovníci úřadu práce i telefonicky, automaticky ruší sjednanou schůzku, bylo pochybením na straně žalobce.

[18] Soud také nepřisvědčil žalobci v tom, že omluvitelným důvodem nedostavení se na sjednanou schůzku dne 17.7.2013 bylo v průkazce uchazeče o zaměstnání uvedené datum 7.7.2013, a tudíž pochybení je na straně úřadu práce. Je pravdou, že číslice v datu příští schůzky, a to označující den (sedmnáct), není zcela přesvědčivé, neboť jednička je výrazně menší než sedmička, ale vzhledem k tomu, že den 7.7.2013 připadl na neděli a den 17.7.2014 na čtvrtek, pak se zcela nabízí, že žalobce si musel být vědom, že se schůzka nemůže konat dne 7.7.2013. Žalobce přitom na úřadu práce do karty záznamů o jednání s uchazečem o zaměstnání podepsal datum příští schůzky 17.7.2013. Jestliže žalobce opakovaně pracovníci úřadu práce volal ohledně dvou rekvalifikačních kurzů, kam měl nastoupit, pak se zcela nabízí i možnost si ověřit datum příští schůzky, jestliže dle jeho názoru tato byla stanovena na neděli, nebo se u pracovnice ujistit, zda termín je platný či z důvodu zapojení do vzdělávacího programu se tento nekoná.

[19] Soud vzhledem k výše uvedenému zamítl žalobu jako nedůvodnou dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. Soud v tomto řízení s odvolání na ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) a § 65 odst. 1 s.ř.s. se zabýval jen otázkou zákonnosti napadeného rozhodnutí a zákonností správního procesu, nikoliv vlastními důsledky vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Otázka zaplacení zdravotního pojištění či nákladů spojených s rekvalifikací, nebyla předmětem napadeného rozhodnutí, a proto se soud touto otázkou nemohl zabývat.

[20] O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly, jak bylo zjištěno ze soudního spisu, proto bylo rozhodnuto tak, jak ve výroku II. uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 1. října 2014

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně